

[1st September 1970]

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாஷா : மாண்புமிகு உறுப்பினர் சொல்வதைப் போன்று பல ஆண்டுகளாக இது வெறும் பேச்சாகவே இருந்து வந்தது. இந்த அரசு வந்தபிறகு 1968-ல் நம்முடைய திட்டத்தை மத்திய அரசிற்குச் சமர்ப்பித்து மத்திய அரசு இதுபற்றிப் பல விளக்கங்களைக் கேட்டுத் தெரிந்துகொண்ட பிறகு, இந்த ஆகஸ்ட் மாதத்தில் டெக்னிகல் கிளியரன்ஸ் அட்வைஸ் வந்திருக்கிறது. மேற்கொண்டு நடவடிக்கை எடுக்க அரசு முயற்சிக்கும்.

4-30
P.M.

MR. CHAIRMAN : Questions are over.

[Note—An asterisk (*) at the commencement of a speech indicates revision by the Member.

II. HALF-HOUR DEBATE ON NATIONALISED TEXT-BOOKS

MR. CHAIRMAN : Now, we will take up the Half-hour Debate on nationalized text-books with reference to Starred Question No. 11 answered in the Council on 27-8-1970. The debate should not exceed 30 minutes.

*THIRU M. RAJAH IYER : Mr. Chairman, Sir, my purpose in craving the indulgence of this House for just a half-hour discussion is to focus the attention of the Government on certain defects and deficiencies in the State production of text-books. This is a very narrow limited purpose and I am not going into the broader question whether text-books should be nationalised at all, because it is a settled policy and we are not trying to put the clock back by going to the root of the question. We are anxious that the policy of the Government must be an unqualified success from every angle. I am sorry, Sir, that the objective of the State production of text-books has not been fulfilled immediately, though it may no doubt be fulfilled ultimately. The only aim for the State's stepping into text-book production business is to improve quality in education, and the first step to improve quality in education is to produce books of very high quality at very low cost. This being the objective, I must point out that at present there are two factors that militate against the fulfilment of this very high objective. Sir, the text-books produced by the State must be of very high quality. I do not mean to imply that they are not of very high quality. Our aim should be to produce books of very high quality, quality in content, quality in printing, in production and in output — the physical quality. In every respect it must be a book that should be an ideal and that should compare very favourably with the books produced by private publishers that have so far been in the field. There is an essential pre-condition to this, namely, that the text-books to be nationalised must be based upon the syllabus which should first have been upgraded. I am sorry that we did not upgrade the syllabus, deepen the content and then produce text-books on the revised syllabus. We have just brought out the text-books in a hurry on the same old syllabus. It is a matter for grave

1st September 1970]

[THIRU M. RAJAH IYER]

concern that many of our school-leavers and College boys compare very unfavourably in all-India competitions. In the latest Science Talent Search, out of 150 places hardly 15 or 16 places went to Tamil Nadu boys and in the first 40 places not one boy from Tamil Nadu found a place, whereas our own Tamil Nadu boys taking the examination from Ajmer, Allahabad, Delhi and Rajasthan stood head and shoulders above these boys. The first places went to Delhi, Punjab and Rajasthan and there is a very important case, irrefutable case, for upgrading the syllabus and deepening their content, if we launch upon this prodigious enterprise of bringing out these text-books. I am sorry that lakhs of books are being brought out on the old, out-moded syllabus which essentially needs revision. That is defect No. 1.

Secondly, text-book production should not be done in this mighty hurry. It must be done very slowly, very gradually, particularly, Mathematics books. Mathematics books have got to be very accurate and they have got to contain a number of features because they must subserve the motto of a mathematician, which is to be quick and sure, and I am sorry that Mathematics books have been published for Standards VI to X in this mighty hurry. But, at the same time, I must congratulate the Government on having been able to bring out lakhs and lakhs of books in such a mighty hurry. If only the syllabus had been upgraded, if only a year or two had been taken to print and publish these text-books, I am sure the quality of the text-books would have been ensured and we could have been proud of our achievement in bringing out these books. Unfortunately, such a stupendous job has been done in such a mighty hurry. The Hon. the Minister for Education the other day pointed out the difficulties in the way. They are very genuine and we appreciate them and I must, indeed, sympathise with the Government for the difficulties in regard to paper shortage, printing, break-down of machinery —and perhaps they did not have any labour trouble which must very much have been there in the normal state of affairs. In spite of all these things, that we have been able to bring out 44 lakhs of books against a requirement of 56 lakhs is an achievement on which I do congratulate the Government. But the pertinent question is where these 44 lakhs of copies are. Where then have they gone into hiding? I do not see 90 per cent of the students have received their text-books. It was stated that by 22nd August, 90 per cent of the books had come out. If they have indeed come out and if they have not reached the students, then there is something very serious about the problem which must engage our attention, so that this fiasco does not happen in June, 1971. My mind is set to the future rather than to the past. If the books that have been brought out under such trying circumstances — in spite of these trials and tribulations that the Government had to face, — have not reached the students' hands, then the entire system of distribution has got to be gone into in detail. This is a matter in which I would request the Government to keep an open mind and go into the entire policy of distribution and do away with this system of retailers. Look

[THIRU M. RAJAH IYER]

[1st September 1970]

4-40
p.m.

at the Universities. The Universities publish the language text-books—Tamil and English—for the S.S.L.C. Public Examination. They do not supply to wholesalers and retailers. Heads of Institutions ask for the books required and in the order in which cheques are received, the indent is registered and the books go from the University office direct to the school. Look at the example of the Government themselves. The Tenth Standard Biology book, though costing Rs. 4.50, is an excellent book on Biology produced by the Department. It is a book of which the Government could be proud. It is indeed a book of quality, of high quality, though not of low price. We could very easily get these books. Heads of Institutions have only to place the indent with the Sales Officer of the Government Press and the books come straight to the School Book Depots and from the Book Depots straight to the class-room and the boys. Today the teachers, for their table-copies, and the parents and students have all got to crowd in the crowded bazaar. In our locality in a small bunk 10' X 10' at Ramanathapuram, — all the high schools of Ramanathapuram taluk, about 25 of them have got to receive their requirements from there. They have to queue up and there is a bustle there. Books are supplied not to those who need them but to others. I would like the Government to take a leaf out of the example of the University and of the Government Press Publications Depot and to own their responsibility to see that the distribution machinery is not shoved on to somebody else. The Government cannot absolve themselves of their responsibility. The Government have got to own it and see that the Institutions are not at the tender mercies of the retail dealers. The other day there was the Managements' Conference in the City of Madras. There was a very distinguished correspondent from Tiruchirappalli and he began by saying, "I have come here not to attend the Managements' Conference but to make sure that I get books for the children studying in the K.A.P. Viswanatham High School in the town of Tiruchirappalli." So, I very much wish to urge the Government to take over the distribution so that zonal depots could be started and those depots give priority to school indents, instead of saying that the Government will have nothing to do with schools and the schools will have to deal with the retailers or wholesalers. In that case, the School Book Depots, the Students' Co-operative Societies, would have to be wound up, and they would serve no purpose at all, and that would be a very sad day indeed for the co-operative movement in educational institutions. Therefore, Sir, in conclusion, I would like to appeal to the Government to cry a temporary halt to their policy of State production of text-books and to concentrate on Tamil, English and Mathematics books only for a couple of years or two or three years to come, to see that the syllabi in Tamil, Mathematics and English are all upgraded, that books are brought out on the latest syllabus and that in the meanwhile, the syllabi for the other three subjects, Science, History and Geography are all upgraded before we produce books in those three subjects also. It is a mighty effort. 70 lakhs of children study in schools and here are

1st September 1970]

[THIRU M. RAJA IYER]

six basic core subjects for them. If 70 lakhs of children are to be supplied, six books each, we would require 4.2 crores of books initially, not to speak of replacement year after year. So, we cannot set a deadline like June 1971 before which every text-book for school boys should be taken up and published. There is nothing extremely sanctified about June, 1971. We can go slow. I would like the policy of State production of text-books to be halted temporarily so that we can consolidate our nationalisation policy and see that this policy is improved, that the books that we publish are tried out among the students and they are improved in quality. Tamil and English text-books for Standards I to VIII produced by the Government have been in the field for a number of years. There have been only one set of books for all the schools in Tamil Nadu. They are stale and need urgent revision. I hope these books would be revised and this chaotic condition would not prevail in June, 1971, and that the schools would be assured of their timely legitimate supply of text-books.

MR. CHAIRMAN : The hon. Member Thiru S. Narayanaswamy will now speak. He may take as short a time as possible, since the Hon. the Minister for Education has to reply.

*THIRU S. NARAYANASWAMY : Sir, I did not catch what you said. I believe you want me to be brief. That was also my intention. Thiru Rajah Iyer has made a very powerful plea for what is to be done on the front of text-books. I only want to say that I could not agree with him more on this subject of how much decline there has been in the standard of our boys going to the schools. The biggest hurdle that our boys and girls have faced during the last few years was to get admission to the schools and colleges. I did not realise that we were adding a second biggest head-ache in the form of acquiring the text-books that were wanted to do their bare studies in schools and colleges. It should not be necessary to create this condition. This is because the Government, out of a notion that there are a large number of profiteers in the book trade, have taken over the tremendous responsibility — educational, and I may add, moral responsibility — for publishing these text-books and distributing them. We have seen what tremendous consequences followed in the last few weeks of people standing in queues for books, which they could not get, apart from the deficiency in publication. The deficiency in publication has been a subject of a large number of letters in the Press, which have held me aghast. But over and above this, no the question of the physical availability of the text-books, I think we have a long way to go and I do think that we should take all necessary steps to see that, where possible, part at least of these publications is handed over to those who could print and distribute them rather than the Government undertaking this extremely ambitious job, which, they now find, is not possible of being performed without very considerable extra assistance. The major question is the availability of paper. I am aware,

[THIRU S. NARAYANASWAMY]

[1st September 1970]

having been a supplier of paper to Government, of the tremendous shortage of paper itself in the country. I do not know how much the non-availability of adequate quantity of the right type of paper has handicapped the production of text-books. I know it must be responsible in a big way. Apart from all the difficulties that have attended the printing, I can very well realise and I do believe that paper shortage has been a bottleneck. But why not, for a change, try, as Mr. Rajah Iyer said, to see that at least some of the subject text-books are handed over to others for printing and publication and take the risk of a few people making profit and paying income-tax thereon? There will be no harm done thereby. After all, a few people getting employment means the printer is enabled to employ more compositors, more proof correctors, and more of others. This need not extend over the entire length and breadth of the book trade. I do think, having nationalised the text-books, there may be questions of prestige, very delicate ones, to solve and in this process it is necessary to see that some compromise is arrived at in the interest of realism.

On the question of syllabi, I only want to say this. I am closely in touch with the work of the Delhi University. I know for a fact that at least in 2 or 3 Departments of the Delhi University, our Madras boys have gone through so exceedingly well that they have better chances of competing at the All India Examination and coming out well—not ordinarily well but First, Second and Third; whereas there is no chance of doing such miracles from within the periphery of Tamil Nadu. I do hope and I do say we should not mix up the issues. It may be that in the years to come, with the deficiency of text-books added to other nightmares, we may bring out the text-books too late, just in the middle of August or September, when the students will have the confrontation with the terminal examination. I do hope that we will not expect our children to suffer and that we will make up our mind to see that our students get what they want, at least the basic requirements, such as text-books without which they could not hope to do, what they could normally do with the aid of text-books. I only want to say that it is a matter on which the public mind has been exercised very considerably. A large number of parents have come to me and complained. Representatives of Teachers' Associations have come to me and I have been invited to Teachers' Conferences in order that I may speak on this subject. I have avoided them. I know how bitter they feel about it. There is a tendency to ascribe to teachers and other preceptors the deficiencies actually caused by the absence of ordinary instruments such as books. I hope and trust that this deficiency will be made up. It would not be physically possible to make it up by Government making an ambitious effort, but only by changing this technique by partially handing over printing and publication and channelling these books through agencies other than Government. Not merely the question of printing is involved, but there are other difficulties. It is not enough to print the books because the conduit pipes should remain clogged and free and equitable

1st September 1970]

[THIRU S. NARAYANASWAMY]

distribution of text books should be made through agencies other than Government at least in a few subjects. If this is done, I am sure you will be able to take the edge off the grievance, which, I see, is so pervasive all over the State. I do not want our State, which is so plentiful in other matters, to be deficient in books. I hope and trust that we shall do our best to see that something is done on these lines by handing over a part of the job, which we cannot do, to others, and having the luxury of blaming them if they fail to do their job properly.

Thank you, Sir.

*திரு. எம். ஆறுமுகசாமி : தலைவர் அவர்களே, அரசுப் பாட புத்தகம் சம்பந்தமாக மாண்புமிகு ராஜா அய்யர் கூறிய பல கருத்துக்களை நான் ஏற்றுக்கொள்கிறேன். நானே ஒரு பெற்றோர் என்ற முறையில் சொல்வதென்றால், தஞ்சாவூர் மாவட்டத்தில் 9-வது வகுப்பில் படிக்கக்கூடிய என்னுடைய குழந்தைகளுக்குப் புத்தகம் வாங்க முடியவில்லை. தஞ்சாவூரில் கிடைக்கவில்லை. இங்கே சென்னையில் கிடைக்குமா என்று விசாரித்துப் பார்க்கிறபோது, அது கூடுதலான தொகை கொடுத்தால்தான் கிடைக்கும் என்று இங்கே பயின்று கொண்டிருக்கக்கூடிய என் மகன் தெரிவித்தான். செப்டம்பர் மாதம் வரையில் புத்தகம் கிடைக்கவில்லை யென்றால் மாணவர்கள் எப்படிப் படிக்கப் போகிறார்கள்? இந்த மட்டிற்கு திரு. ராஜா அய்யர் கருத்தை ஏற்றுக் கொள்கிறேன். ஆனால் அரசு மேற்கொண்டது தவறு என்ற கருத்தை ஏற்றுக் கொள்ள முடியாது. அதோடு கூட அரசு இந்தப் புத்தகம் வெளியிடும் விஷயத்தைத் தனியார்களுக்குக் கொடுக்க வேண்டுமென்பதையும் என்னால் ஏற்றுக்கொள்ள இயலாது. ஏனென்று சொன்னால், இன்றைக்கு இந்த ஆண்டு அரசு அச்சடித்திருப்பதே தனியார் அச்சகங்களில் தான். மிகப் பெரிய அச்சகங்கள்—“டி.டி.கே.”, “மேப்ஸ் அண்டு அட்லாஸஸ்” போன்ற பெரிய அச்சகங்களை அச்சிட்டுக்கூட நடக்கவில்லை. ஆகையினாலே தனியார் துறையில் அடிக்கச் சொன்னால், அடித்து விடுவார்கள் என்று சொல்வதில் எனக்கு நம்பிக்கை கிடையாது. வினியோக உரிமையைத் தனியார்களிடத்தில் விடக்கூடாது என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. ராஜா அய்யர் அவர்கள் அரசே விற்பனையை மேற்கொள்வது, டிபோ நடத்துவது பற்றிச் சொன்னார்கள். பெரிய நிறுவனங்கள் வினியோகப் பொறுப்பை ஏற்றுக்கொண்டுள்ளன. வந்த புத்தகங்கள் ஒழுங்காகக்கூட விற்பனைக்கு வரவில்லை, “ராக்கடிங்” நடந்திருக்கிறது என்றும் சொன்னார்கள். தனியார்களிடத்தில் விடக் கூடாது என்பதில் நியாயம் இருக்கிறது. அதனால் புத்தகங்கள் தட்டுப்பாடு ஏற்பட்டது. அடுத்தபடியாக, வேறு சில யோசனைகளையும் இந்த அரசுப் பாட புத்தக வெளியீடு சம்பந்தமாகச் சொல்ல விரும்புகிறேன். 9-வது, 10-வது வகுப்பு மாணவர்களுக்கு போட்டிருக்கிற புத்தகங்களிலே சின்ன பாயிண்டு உபயோகப்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். 12 பாயிண்டுக்குப் பதில் 10 பாயிண்டில் அச்சடிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று சொல்கிறார்கள். குழந்தைகளுக்குத் தயாரிக்கக்கூடிய புத்தகங்களுக்குக் கனமான அட்டைகள் போட்டு, குழந்தைகள், அடிக்கடி உபயோகிக்கும் போது புத்தகங்கள் கிழிந்து விடாதபடி தயாரிக்கப்பட வேண்டும். அரசுப் பாடப் புத்தகங்கள் 3 நாட்களுக்கு மேல் குழந்தைகளுக்கு

4-50
p.m.

[திரு. எம். ஆறுமுகசாமி]

[1st September 1970]

வருவது கிடையாது. 3-வது, 2-வது வகுப்பு படிக்கும் குழந்தைகள் இந்தப் புத்தகங்களைக் கையாள்வது கடினம். ஸ்டாப்பின் அடித்திருப்பது பிய்த்துக் கொண்டுவருகிறது. 30 பவுண்டில் சிபாரிசு செய்திருக்கிறார்கள். அந்தக் காகிதத்தில் அச்சடிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அச்சடிப்பதில் கூட எழுத்துப் பிழைகள் இருப்பதற்கு கணக்கு வழக்கு கிடையாது. பல பக்கங்கள் மாறுதலாக வைத்து அனுப்பப்பட்டிருக்கின்றன. இதையெல்லாம் கவனித்துச் செய்ய வேண்டும். உதாரணம் ஒன்று சொல்ல வேண்டுமானால், இந்த வருஷத்தில் 3-வது வகுப்புக் கணக்குப் புத்தகத்திலே கணக்கு அப்பியாசம் — பயிற்சி கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. விடைகள் கொடுக்கப்படவில்லை. அதேபோல பல பலவீனங்கள் அச்சிலே இருக்கின்றன. எனக்கு முன்னால் பேசிய மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. வசந்த பாய் வேறு ஒரு பிரச்சனையிலே பேசியபோது சொன்னார்கள். சில மேற்கத்திய நாடுகளிலே கையாளக்கூடிய முறையிலே, காரிலே வரக்கூடிய புகையைப் போக்கச் செய்ய வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். அதேபோல அச்சிட வேண்டும். வெளி நாடுகளில் அச்சடிக்கப்பட்ட சில புத்தகங்களைக் கடைகளில் வாங்கியிருக்கிறேன்—கதைப் புத்தகங்கள், கின்னக் குழந்தைகளுக்கு. அவைகள் எப்படிப் போடப்பட்டிருக்கின்றன என்று பார்த்துச் செய்தால் நல்லது. அப்படிச் செய்வதால் 4 அணா 8 அணா போல்கூடப் பரவாயில்லை என்று நினைக்கிறேன். ஒரு குழந்தைக்கு 3 புத்தகம் ஒரு வருஷத்தில் வாங்குவதற்குப் பதிலாக, கூட இரண்டு ரூபாய் கொடுத்து ஒரே புத்தகமாக வாங்கலாம் என்று கருதுகிறேன். நல்ல முறையில் அந்நிய நாட்டிலிருந்து வரவழைக்கப்படுவதாகச் சொல்லப்படும் இயந்திரத்தைப் பெரிய இயந்திரமாக வாங்கி, அரகே மேற்கொண்டு இந்தச் சின்னத் தவறுகள் எல்லாம் இல்லாதபடி வரப்போகும் ஆண்டில் ஜூன் மாதம் புத்தகங்கள் கிடைக்கச் செய்ய வேண்டுமென்று கல்வியமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொண்டு அமருகிறேன்.

திரு. கே. எஸ். அப்துல் வகாப் : தலைவர் அவர்களே, பாடப் புத்தகங்கள் மாணவர்களுக்குச் சரிவர கிடைக்காத ஒரு காரணத்தினால் மக்களிடையே ஏற்பட்ட அதிருப்தி மேலவையில் எதிரொலி கொண்ட காரணத்தினால், நமது அருமை நண்பர் திரு. ராஜா அய்யரின் கோரிக்கைக்கு இணங்க இந்த விவாதத்திற்கு இடம் அளித்தமைக்கு நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். பாடப் புத்தகங்கள் வருஷம் டிசம்பரில் இருக்கின்றன என்பதை நாம் பார்த்திருோம். ஆனால் இவ்வருஷம் ஏற்பட்ட “டிமாண்ட்” வரம்பு மீறிய “டிமாண்ட்” என்று சொல்லக் கூடிய அளவிலே உருவெடுத்திட்டது. இந்த வருஷம் பள்ளிக்கூடம் திறந்து 3 மாதங்கள் ஆகியும் கூட பரவலாக இன்னும் புத்தகங்கள் கிடைக்காத நிலை இருந்துகொண்டிருக்கிறது. எனக்கு முன்பு பேசிய அருமை நண்பர் திரு. ஆறுமுகசாமி சொன்னார்கள், அவர் குழந்தைகளுக்குப் புத்தகம் கிடைக்கவில்லையென்று. அதே அனுபவம் எனக்கும் உண்டு. இன்று தேதி வரை என் பையனுக்குக் கணக்குப் புத்தகம் கிடைக்கவில்லை. 5-வது வகுப்பு படிக்கிறான். திருச்சியில் கணக்குப் புத்தகம் கிடைக்கவில்லை யென்று சொன்னான். இன்றைக்கு சைனா பஜார் பக்கம் போனேன். ரோட்டிலே, கடைகளிலே வைத்திருக்கிறார்கள். அங்கு ஒரு புத்தகத்தைப் பார்த்தேன். I ரூபாய் 50 பைசா என்று எழுதியிருக்கிறது. விலையைக் கேட்டால்,

1st September 1970] [திரு. கே. எஸ். அப்துல் வகாப்]

1 ரூபாய் 55 பைசா கொடுத்தால் கொடுக்கிறேன் என்றான். நான் வாங்கவில்லை. இன்றைய அனுபவம் எனக்கு ஏற்பட்டது. ஒப்பன் மார்க்கட்டிலே கூடுதல் விலை வைத்துச் சொல்கிறார்கள். இது அரசினுடைய கண்ணோட்டத்திற்கு, கவனத்திற்கு வரவில்லையா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன். இப்படிக்கூடுதல் விலை வைத்து விற்கக் கூடியவர்கள் மீது உடனடி நடவடிக்கை எடுத்தால், இந்த மாதிரிப் புதுக்கல் இல்லாமல் மக்களுக்குத் தேவையான பொருள் தேவையான அளவில், நியாயமான விலையில் கிடைக்க வகை ஏற்படும். அதற்குரிய நடவடிக்கை எடுக்க அரசு முன்வர வேண்டுமென்று பணிவாகக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். இவ்வளவு ஆண்டுகள் இல்லாது இப்போது பெரிய “டிமாண்ட்” ஏற்படுவதற்கு என்ன காரணம் என்பதற்கு, பலர் பேசிக் கொள்வது இந்தத் தடவை ஏஜென்சி முறையைக் கையாண்டது என்கிறார்கள். சென்ற தடவையெல்லாம் அரசு சார்பில் வினியோகித்தவர்கள் இந்தத் தடவை ஏஜென்சி கொடுத்ததன் காரணமாகத் தவறுகள் ஏற்பட்டிருப்பதாகப் பேசப்படுகின்றன. அப்படி நடந்திருந்தால், இதைத் திருத்தி அரசு சார்பிலே பெரிய புத்தகக் கடைகள் எந்த எந்த ஊர்களிலேயிருந்து அரசுக்கு ஆர்டர் தருகிறார்களோ, அவர்களுக்கு நேரடியாகச் சென்னையிலிருந்து புத்தகங்களை அனுப்பி, புத்தகக் கடைகளில் அவர்கள் விற்கக் கூடிய வகையில் செய்தால் நல்லது. ஒவ்வொரு ஊருக்கு 20 கடைகளில் விற்க வாய்ப்பு இருக்கும். ஏஜென்சி முறையில் ஒரு ஊருக்கு ஒரு கடை, இரண்டு கடை என்று வைத்துவிட்டால், நூற்றுக்கணக்கான ஆயிரக்கணக்கான மாணவர்கள் க்யூ வரிசையில் நின்று கிடைக்காத நிலை ஏற்படும். இந்த நிலையை மாற்ற வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அத்துடன் அச்சிடுவதில் தாமதம் ஏற்பட்டது என்று சொன்னார்கள். இந்தத் தாமதத்தைத் தவிர்ப்பதற்கு நமது கல்விமைச்சர் அவர்கள் ஜெர்மனியிலிருந்து ஒரு பெரிய மெஷின் வருவதாகவும், அந்த மெஷின் வந்து நிறையப் புத்தகங்கள் சுலபமாக, விரைவாக அச்சடிக்க முயற்சிகள் எடுக்கப் பட்டிருக்கின்றன என்றும் சொன்னார்கள். இந்த முயற்சியைத் துரிதப்படுத்தி அடுத்த வருஷம் இந்தச் சிக்கல்கள் ஏற்படாத நிலைக்கு முயற்சி எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்வதுடன், விரைவாகத் தனியார் அச்சகங்களிலும் இந்த “டிமாண்ட்” தணியும் வரைக்கும் காண்டிராக்ட் பேசினால் புத்தகங்களை அச்சிட்டு வினியோகிக்க அரசு நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என் உரையை முடிக்கிறேன்.

திரு. டி. கே. சண்முகம் : மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, அரசு வெளியிட்டுள்ள பாடப் புத்தகங்கள் பற்றிய விவாதத்திலே கலந்து கொள்ளும் வாய்ப்பினை எனக்கு அளித்ததற்காக நன்றி தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். புத்தகங்களை அரசுதான் வெளியிட வேண்டும் என்பதிலே நான் மிகுந்த உடன்பாடு உடையவன். அரசு வெளியிட்டால்தான் அவை நல்ல முறையிலே வெளியிடப் பெறும் என்பதிலே எனக்கு அழுத்தமான நம்பிக்கையுண்டு. ஆனால் இந்த முறை புத்தகங்கள் விரைவாகக் கிடைக்கவில்லை என்றும், புத்தகங்களைப் பெறுவதில் மிகுந்த தட்டுப்பாடாகப் போயிற்று என்றும் பல நண்பர்கள் எடுத்துரைத்தார்கள். அவர்கள் கூறியவற்றில் பல உண்மைகள் இருந்தன என்பதை நான் மறுக்கவில்லை.

5-00
p.m.

[திரு. டி. கே. சன்முகம்]

[1st September 1970]

நான் புத்தகங்களிலே காணும் பிழைகளைப் பற்றி மாத்திரம் ஒருசில வார்த்தைகள் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். அதுவும் என்னுடைய சொந்த அனுபவத்திலிருந்து கூற விரும்புகிறேன். என்னுடைய குழந்தை ஒன்பதாவது படிக்கிறான். அந்தப் புத்தகங்களை பார்வையிட்டு என்னுடைய ஏற்பாட்டை அளவிடவில்லை. அவற்றில் கண்ட பிழைகள் எனக்கு மிகுந்த வருத்தத்தைத் தந்தன. சின்னஞ்சிறு குழந்தைகள் படிக்கின்ற புத்தகங்களில் இவ்வளவு பிழைகள் இருக்கின்றனவே, குழந்தைகள் இந்தப் பிழைகளை எப்படித் திருத்திக் கொள்ளும், ஆசிரியர்கள் இவற்றையெல்லாம் எடுத்துச் சொல்லுவார்களா என்பது எனக்கு மிகுந்த ஐயப்பாடாகவே இருந்தது. குறிப்பாக என்னுடைய கட்டுரை ஒன்று நாடகக் கலை என்ற பெயரால் ஒன்பதாவது பாடப் புத்தகத்தில் வந்திருக்கிறது. இந்தக் கட்டுரையை நான் மிக ஆர்வத்தோடு படித்தேன். அந்தக் கட்டுரையை எடுத்துப் போட்டுக் கொண்டதற்காக நான் நன்றி தெரிவித்துக் கொள்ளுகின்றேன். என்றாலும் அதில் எழுத்துப் பிழைகள், கருத்துப் பிழைகள் மாத்திரமல்லாமல், பொருள் பிழைகள்கூட இருந்தன என்பதைக் குறிப்பிட்டுச் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். நாடக ஆசிரியர் வீராசாமி வாத்தியார் என்று போடுவதற்குப் பதிலாக சின்னசாமி வாத்தியார் என்று போட்டிருக்கிறார்கள். இது நாடக ஆராய்ச்சிக்காக எழுதப்பட்ட கட்டுரை. இந்த ஆராய்ச்சிக் கட்டுரையில் 'சின்னசாமி வாத்தியார்' என்று போட்டிருப்பதைப் பார்த்தால், குழந்தைகள் தவறான விஷயங்களைத் தெரிந்து கொள்ளுவதற்கு வாய்ப்பாகப் போகுமே என்று மிகுந்த கவலைப்பட்டேன். அதுவும் பாடத்திற்குப் பின்னால் கேள்விகள் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அதிலும் இந்தப் பிழைகள் வந்துவிடக் கூடாதே என்று ரொம்ப வருத்தப்பட்டேன். இப்படிப்பட்ட பிழைகள் அவசரக்காலத்தில் புத்தகங்கள் அச்சடிக்கப்பட்ட காரணத்தினால் ஏற்பட்டன என்பதில் எனக்குக் கொஞ்சம்கூட சந்தேகமே இல்லை. பாடப் புத்தகங்களை அரசுதான் வெளியிட வேண்டுமென்ற விஷயத்தை நான் வற்புறுத்திக் கூறும்போது, மிகுந்த கவலை எடுத்துக் கொண்டு நல்ல குழுவை அமைத்து, நல்ல முறையில் பிழைத் திருத்தங்கள் செய்து வெளியிட வேண்டுமென்ற என்னுடைய கருத்தை அழுத்தமாகக் கூற விரும்புகிறேன். அதுவும் சின்னஞ்சிறு குழந்தைகள் படிக்கின்ற பாடப் புத்தகங்களில் பிழைகள் நிச்சயமாக இருக்கக் கூடாது என்பதில் எனக்கு உறுதியான எண்ணம் உண்டு. இதைப்பற்றி நான் குறிப்பிட்டு கல்வித் துறையில் இருக்கக்கூடிய நண்பர்களுக்குக் கடிதம் எழுதினேன். குறிப்பாக இந்தத் துறையில் யார் தலைவர்களாக இருக்கிறார்களோ, அவர்களுக்குக் கடிதம் எழுதினேன். அந்தக் கடிதம் எழுதி ஏறத்தாழ 15 நாட்கள் ஆகியிருந்தாலும், அதைப் பெற்றுக்கொண்டதாகக் கூட இது வரையில் பதில் கிடைக்கவில்லை. நான் கடிதத்தை "ரிஜிஸ்டர்" செய்து அனுப்பவில்லை என்றாலும் கூட "சர்டிபிகேட் ஆப் போஸ்டிங்" வாங்கித்தான் அனுப்பினேன். ஆனாலும் கூட கடிதம் பெற்றுக் கொண்டதாக எனக்குப் பதில் கிடைக்கவில்லை. நமது சர்க்காருக்கோ அல்லது மத்திய சர்க்காருக்கோ ஏதாவது ஒரு கடிதம் எழுதினால், அக்கடிதம் கிடைத்தது என்று பதில் வரும். ஆனால் கல்வித் துறையில் பதில் கிடைக்கவில்லை என்பது எனக்கு வியப்பாக இருக்கிறது. இதைக் கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர வேண்டும் என்பதற்காகத் தான் இங்கே எடுத்துக்கூற முன்வந்தேன். ஆகவே இந்த மாதிரியான பிழைகளை

1st September 1970]

[திரு. டி. கே. சன்முகம்]

யெல்லாம் அடுத்த ஆண்டில் திருத்தி வெளியிட வேண்டிய முயற்சிகளைக் கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று பணிவோடு கேட்டுக்கொண்டு, இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் எனக்குப் பேச வாய்ப்பளித்த தலைவர் அவர்களுக்கு நன்றிகூறி முடித்துக் கொள்ளுகின்றேன்.

III. GOVERNMENT MOTION

Suspension of Rule 41 of the Council Rules

THE HON. THIRU V.R. NEDUNCHEZHIAN : Mr. Chairman, Sir, I move—

“That the proviso to rule 41 be suspended with reference to the time-limit prescribed therein in its application to this discussion and that one hour be allotted for the discussion.”

MR. CHAIRMAN : The question is —

“That the proviso to rule 41 be suspended with reference to the time-limit prescribed therein in its application to this discussion and that one hour be allotted for the discussion.”

The motion was put and carried.

II HALF-HOUR DEBATE ON NATIONALISED TEXT-BOOKS -Cont.

MR. CHAIRMAN : I request the hon. Members to cut short their speeches. There are too many speakers. The Hon. Minister has to reply at 5-15 p.m.

*திரு. எஸ். முத்துசாமி : மாண்புமிகு சட்டமன்றத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, அரசு பாடப் புத்தகங்களை வெளியிட்டதில் இந்த ஆண்டு ஏற்பட்ட குறைகளைப் பற்றி எனக்கு முன்னால் பேசிய மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் எடுத்துச் சொன்னார்கள். பொதுவாக தனிப்பட்ட கம்பெனிகள் புத்தகங்களை வெளியிடுவதற்கும், அரசு வெளியிடுவதற்கும் பெரிய வேறுபாடுகள் உள்ளன என்பதைக் கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் எடுத்துச் சொன்னார்கள். தனிப்பட்ட கம்பெனிகள் புத்தகம் வெளியிட்டு, அவைகள் கிடைக்காவிட்டாலும், அவற்றில் தவறுகள் இருந்தாலும், அது மக்கள் எல்லோருடைய கவனத்தையும் திருப்புவதில்லை. ஆனால் அரசுத் துறையில் எந்தக் காரியத்தைச் செய்தாலும், மக்களுடைய கவனம் திரும்பி, அரசு இதைச் செய்திருக்கக் கூடாது என்ற அளவில் கருத்துக்கள் அதிகமாக எல்லாத் துறைகளிலும் காட்டப்படுகின்றன. அரசுத் துறையில் வெளியிடப்பட்ட பாடப் புத்தகங்கள் கிடைக்கவில்லை என்பது இவ்வாண்டு எல்லோருடைய கவனத்தையும் அதிகமாகத் திருப்பியிருக்கிறது. கடந்த காலத்திலேயும் தனிப்பட்ட கம்பெனிகளால் அச்சடிக்கப்பட்டு வெளியிடப்பட்ட புத்தகங்கள் கிராமப் பகுதிகளில், 3, 4 மாத காலத்திற்கு வராமலிருந்து காலம் தாழ்ந்து வந்திருக்கின்றன என்பதை ஆசிரியர் என்ற முறையில் எடுத்துச் சொல்ல விரும்புகிறேன். அதற்காக அரசு 3, 4 மாத காலம் கடந்து புத்தகத்தை அச்சடித்து வெளியிட்டிருப்பது சரியான காரியம் என்று நான் ஒப்பமாட்டேன். அரசு மிகத் துணிச்சலான காரியத்தை, புத்தகங்கள் எல்லாவற்றையும் அரசே எடுத்து அச்சடித்து வினியோகிக்க வேண்டும்

[திரு. எஸ். முத்துசாமி]

[1st September 1970]

என்று எண்ணி விரிவான நடவடிக்கை எடுத்துக் காரியமாற்றியிருக்கிறது. நீண்ட காலமாக ஆசிரியர்களும், ஆசிரியர் இடக்கத்தைச் சார்ந்தவர்களும், அரசே எல்லாப் பாட புத்தகங்களையும் எடுத்து வெளியிடவேண்டும் என்று வைத்த கோரிக்கையை இவ்வளவு விரைவாக நடைமுறைக்குக் கொண்டு வந்ததற்காக அரசிற்கு நான் நன்றி தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். அரசு எடுத்திருக்கக்கூடிய நடவடிக்கைகளில் ஒன்று, 1½ ஆண்டு காலத்திற்கு முன்னாலேயே ஒரு புத்தகக் கார்ப்பரேஷனை அமைத்ததாகும். அதற்கான கமிட்டிகள் போடப்பட்டு அதிகாரிகளும் நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் அந்தக் கார்ப்பரேஷன் இப்போது தான் துரிதமாக நடவடிக்கைகள் எடுத்துள்ளது போல் கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். அவற்றின் வேலையைச் சற்று முன்னால் ஆரம்பித்திருக்கக்கூடிய சூழ்நிலை வேண்டும் என்று மாண்புமிகு உறுப்பினர் திருவாளர் சண்முகம் சொன்னார். அதையே தான் நானும் வலியுறுத்திச் சொல்ல விரும்புகிறேன். அவர் சில குறைகளைப்பற்றிச் சொன்னார். வெளியிடும் புத்தகங்களில், எந்தப் புத்தக வெளியீட்டிற்கு யார் பொறுப்பு என்ற நடைமுறை இல்லாமல் இருந்து வருவதாக உணர்கிறேன். பொதுவாக 16 பாடப் புத்தகங்களை அரசு வெளியிட்டிருக்கிறது. அவ்வாறு வெளியிடுவதில் 8 பேர்களை நியமித்து, இரண்டு புத்தகங்களுக்கு ஒருவர் பொறுப்பு என்று ஏற்படுத்திச் செய்யக்கூடிய சூழ்நிலையை எதிர்காலத்தில் கொண்டுவர வேண்டுமென்று கல்வி அமைச்சர் அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்து, இந்த இலாக்கா பொறுப்பில் இருப்பவர்கள் ஒரு பெரிய புத்தகக் கார்ப்பொரேஷனை நியமித்து, அந்தக் கார்ப்பொரேஷன் சரியாகப் பணியாற்றவில்லை என்ற குற்றச்சாட்டுக்கு இடம் தந்திருக்கின்ற சூழ்நிலை எதிர்காலத்தில் தவிர்க்கப்பட வேண்டும். அரசுத் துறையால் புத்தகங்கள் வெளியிட்டதால் குறைகள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன, ஆகவே இந்தக் குறைகள் ஏற்படாமலிருக்க தனியார் நிறுவனங்கள் புத்தகங்களை அச்சடிக்க விடவேண்டும் என்று கோருவது, பழைய போக்குக்குச் சென்று தனிப்பட்டவர்கள் தவறு செய்ய வழிகோலும். ஆகவே அத்தகைய கருத்துக்கு இடம் கொடுக்கக் கூடாது என்று வலியுறுத்திச் சொல்ல விரும்புகிறேன். இப்போதும் தனியார் நிறுவனங்களில் அச்சடிக்கப்பட்டுத்தான் அரசுத் துறை பாடப்புத்தகங்கள் வெளியிடப்பட்டிருக்கின்றன. அவ்வாறு அரசு வெளியிட்ட புத்தகங்களின் ஸ்டேபிள் பின்கள் கழன்றுவிடுகின்றன என்று சொன்னார்கள். இது வரையில் அரசு அச்சடித்திருவிந்து வெளிவந்த புத்தகங்கள் நல்ல முறையில் அச்சடித்து வந்திருக்கின்றன என்று பாராட்டு பெற்றிருக்கிறது. ஆனால் இந்த ஆண்டு அவசரமாக நிறையப் புத்தகங்கள் வெளியிட்டதால், இப்படி ஒரு நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது என்று கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். அதே சமயத்தில் தனிப்பட்ட கம்பெனிகள் அச்சிட்டுத் தர மறுத்திருக்கின்றன. மெஷின் கோளாறுகிவிட்டது என்பதையும், பேப்பர் கண்ட்ரோலை நீக்கி விட்டதால், பேப்பர் கம்பெனிகள் சரியான நேரத்தில், தமிழக அரசு கேட்டும்கூட, பேப்பர் சப்ளை செய்யாதிருந்த சூழ்நிலையையும் பார்க்கின்றபோது, வேதனையாக இருக்கின்றது. அரசு எடுக்கின்ற முயற்சிகள் தவறாக முடிய வேண்டும் என்று கங்கணம் கட்டிக்கொண்டு தனியார் துறையினர் வேலை செய்கிறார்கள்; அந்த அடிப்படையில்தான் தனிப்பட்ட கம்பெனிகள் பாடப் புத்தகங்களை

1st September 1970]

[திரு. எஸ். முத்துசாமி]

அச்சிடுவதில் ஒத்துழைக்கவில்லை என்று தெரிவித்தார்கள். இதனால் தான் அரசு புத்தகங்களை அச்சிட்டு வெளியிடுவதில் இவ்வளவு காலதாமதம் ஏற்பட்டிருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். ஆனால் அதே சமயத்தில் புத்தகங்களில் காணப்படுகின்ற பிழைகளுக்கு, நிச்சயமாக, புத்தகக் கார்ப்பொரேஷன் பொறுப்பேற்றாக வேண்டும். புத்தகக் கார்ப்பொரேஷன் பெரிய பெரிய பொறுப்பில் இருப்பவர்களுக்கு நல்ல சம்பளம் கொடுத்துத்தான் நியமித்திருக்கிறார்கள். புத்தகக் கார்ப்பொரேஷன் சரியான முறையில் இயங்கவில்லை என்றும், சில கணக்குப் புத்தகங்களில் கேள்விகள் இருக்கின்றன, விடைகள் இல்லை என்றும், சில புத்தகங்களில் சில பக்கங்கள் அச்சிடப்படவில்லை என்றும் சொன்னார்கள். அச்சிடப்பட்ட புத்தகங்கள் மூன்று நான்கு கம்பெனிகளில் காண்ட்ராக்டு மூலம் அச்சடிக்கப்பட்டதாகச் சொன்னார்கள். அந்தக் கம்பெனிகளுடன் மீண்டும் ‘காண்ட்ராக்டு’ செய்வதை எதிர்காலத்தில் தவிர்க்க வேண்டும்.

ஜெர்மனியிலிருந்து இயந்திரம் வரப்போவதைப்பற்றிச் சொன்னார்கள். அதை விரைவுபடுத்தி அடுத்த ஆண்டு வெளியிடக்கூடிய புத்தகங்களுக்கு, ஆறு மாதங்களுக்கு முன்னரே பாடத் திட்டங்கள் அத்துணையும் அப்ரூவ் செய்து, அவைகளை அச்சிடுவதற்குக் கொடுக்க நல்ல முறைகளிலே ஈடுபட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். புகல் கார்ப்பொரேஷன் இரண்டு பேர் இதை வெளியிட கேட்டார்கள். அதில் காதி போர்டு 3.9 சதவீதம் கமிஷன் கேட்டார்கள் என்று தகவல் அறிந்தேன். அதற்கே பழனியப்பா பிரதர்ஸ் 5.4 சதவீதம் கமிஷன் கேட்டார்கள். 3.9 சதவீதம் கமிஷன் கேட்டவருக்குப் புத்தகம் வழங்கப்படவில்லை. 5.4 சதவீதம் கமிஷன் கேட்டிருக்கக் கூடியவருக்கு இந்தப் புத்தகத்திற்கான உரிமை வழங்கப்பட்டிருக்கிறது. இதனால் 1.5 சதவீதம் நஷ்டம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. அதை சபையினுடைய சவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன்.

5-10
p.m.

ஸ்டுடன்ஸ் கோ-ஆபரேடிவ்ஸ் என்று இருக்கின்றன. பள்ளித் துணை ஆய்வாளர்கள் அலுவலகத்தின் மூலம் ஆரம்பப் பள்ளிகளுக்குப் இலவசப் புத்தகங்கள் வழங்கப்படுகின்றன. புத்தகங்களைத் தனிப்பட்டவர்களுடைய கடைகளுக்குக் கொடுத்து 200 புத்தகங்கள் அனுப்பப்பட்டாலும், 10, 20 புத்தகங்களை நியாயமான விலையில் கொடுத்துவிட்டு, மற்றவைகளை எல்லாம் 20 அல்லது 30 காசுகள் அதிகமாக விற்ப்புடிமாண்டை அதிகமாக்குகிறார்கள். தனிப்பட்டவர்கள் புத்தக விற்பனையால் டிமாண்டை அதிகமாக உண்டாக்கியிருக்கிறார்கள் என்ற உண்மையான நிலைமையைக் கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் கவனத்திற்குக் கொண்டு வந்து, எதிர்காலத்தில் உறுப்பினர்கள் சொல்லியிருக்கக்கூடிய குறைகள் அத்துணையும் கருத்தில் கொண்டு குறைகளை நிவர்த்திக்க நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று அரசைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். மீதி இருக்கக்கூடிய புத்தகங்களை அரசு முன்வந்து ஏற்று தாங்களாக அச்சிட்டு வெளியிட்டால், அதில் வரக்கூடிய லாபத்தை அரசு கல்வித் துறைக்குப் பயன்படுத்துவதற்கு வாய்ப்பாக இருக்குமென்று நான் இந்த நேரத்தில் கூறிக்கொண்டு கட்டாயமாக, இதில் இருக்கக்கூடிய சிக்கல்களைத் தீர்ப்பதற்கு முயற்சிக்க வேண்டுமே தவிர, மற்றவர்கள் சொல்லக்கூடிய கருத்துக்களை வைத்துக்கொண்டு, தனிப்பட்ட கம்பெனிகளுக்குக் கொடுத்தால், பரவாயில்லை என்ற எண்ணம் அரசுக்கு வரக்கூடாது என்று விரும்பிக் கேட்டுக்கொண்டு என் வார்த்தையை முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

[1st September 1970]

திரு. எஸ். ஜெயராம ரெட்டியார் : தலைவர் அவர்களே, புத்தகத்தை அச்சிட்டு வினியோகம் செய்யும் காரியத்தில் ஏற்படுகிற சிக்கல் களைப்பற்றிப் பல நண்பர்கள் சொல்லிவிட்டார்கள். அதை வினியோகிப்பதில் பொது ஜனங்களிடமும் பெற்றோர்களிடமும் தப்பி அபிப் பிராயம் ஏற்படுகிறது என்பதுபற்றிச் சொல்லிவிட்டார்கள். எனக்குக் கொடுத்த சந்தர்ப்பத்தைப் பயன்படுத்திக்கொண்டு 'சிலபஸ்' சம்பந்தமாக என்னுடைய கருத்துக்களைச் சொல்லுகிறேன். பொதுவாக சில வருடங்களாகவே நம்முடைய மாநிலத்தில் படிக்கின்ற பிள்ளைகள் அகில இந்திய போட்டிப் பரீட்சைகளில் கலந்து கொள்ளுகிறார்கள். ஆனால் வெற்றி பெற்று வருவோரைப் பார்த்தால் நம்முடைய மாநிலத்தைவிட கேரள மாநிலத்தின்தான் அதிகமாக இருப்பார்கள். அந்தக் காலத்தில் ஐ.சி.எஸ். ஆனாலும் சரி, அதற்குப் பின் ஐ.ஏ.எஸ். ஆனாலும் சரி, அதில் அதிகமாகத் தேர்வு பெற்று வருபவர்களில் வட நாட்டில் இருப்பவர்கள் பெருமைப்படுகிற அளவுக்கு அதிகமாக உண்டு. என்னைப் போன்றவர்கள்கூட சில சமயங்களில் டில்லிக்குப் போகும் பொழுது பார்த்தால், யார் டில்லியில் அரசாட்சி பண்ணினாலும் கூட, செக்கரட்டேரியட் போனால் நம்மவர்கள் இருக்கிறார்கள், நாம் தான் ஆட்சி செய்கிறோம் என்று பெருமைப்படக்கூடிய அளவுக்கு, எங்கு பார்த்தாலும் தமிழர்கள், தென்னாட்டில் உள்ளவர்கள் ஐ.ஏ.எஸ். அதிகாரிகளாகவும், செக்கரட்டேரிகளாகவும் இருப்பார்கள். அப்படி இருந்த நிலை மாறி, இப்போது நம்முடைய மாநிலத்தைப் பொறுத்த வரையில், அதிகமான மாணவர்கள் அந்தப் பரீட்சையில் முதன்மையாகத் தேர்வது இல்லை என்ற கருத்து சென்ற சில வருடங்களாக இருந்து வருகிறது. அதில் கவலையுற்ற நமது மாநிலத்தில் இருக்கக் கூடிய பெரிய பத்திரிகைகள் கூட "எடிட்டோரியல்" மூலமாகக் கருத்துரை வழங்கி அந்த நிலையைச் சீர்திருத்த வேண்டுமென்று நம் கவனத்திற்குக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். இந்த சந்தர்ப்பத்தில் நான் நம்முடைய "ஸ்டாண்டர்டு" தரம் குறைந்துவிட்டதோ என்று நினைக்கிறேன். அப்படியிருந்தால், அரசு கவனித்து நம்முடைய தரம் "ஸ்டாண்டர்டு" குறையாமல், அகில இந்திய ரீதியில் நம்முடைய பிள்ளைகள் முதல் தரமாக முன்பு எப்படித் தேர்வு பெற்று வந்தார்களோ, அந்த அளவுக்குத் தரத்தை உயர்த்துகிற முறையில் காரியங்களைச் செய்ய வேண்டுமென்று அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக்கொண்டு முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. வி. ஆர். நெடுஞ்செழியன் : தலைவர் அவர்களே, பாடப் புத்தகங்கள் வெளியிடுவதுபற்றி இம்மன்றத்தைச் சேர்ந்த மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் கருத்துக்களைத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். அரசு பாடப் புத்தகங்களை வெளியிடுவதில் இருக்கின்ற தன்மைகளை, வினாவுக்கு விடை அளிக்கும்போது, விரிவாக எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறேன். அரசாங்கம் முதலில் பாடப் புத்தகங்களை வெளியிடுவதை எடுத்துக் கொள்வது என்று முடிவெடுத்த காலத்தில், ஒவ்வொரு புத்தகமாக எடுத்துக்கொண்டு வந்தது. அப்போது எளிதாக இருந்தது. 1958-லிருந்து ஒவ்வொரு வகுப்பாக ஆங்கிலப் புத்தகம் ஒன்றும் தமிழ்ப் புத்தகம் ஒன்றும் எடுத்து, எட்டாவது வகுப்பு வரை ஆங்கிலப் புத்தகமும் தமிழ்ப் புத்தகமும் வெளியிடுவதில் அதிகக் கடினம் தோன்றவில்லை. அரசாங்க அச்சகத்தில் அதற்கான ஏற்பாடுகளைச் செய்து

1st September 1970] [திரு. வி. ஆர். நெடுஞ்செழியன்]

வெளியிடுவதில் காலத்தாழ்வு ஏற்படாமல் பார்த்துக்கொள்ள முடிந்தது. மற்ற மாநிலங்களில் எல்லாம் நம்மைவிட இன்னும் வேகமாகப் பாடப் புத்தகங்களை வெளியிடுகிற முயற்சியில் வெற்றி கண்டிருக்கிறார்கள். நம்முடைய மாநிலத்தைப் பொறுத்த வரையில், அரசு பாடப் புத்தகங்கள் வெளியிட வேண்டுமென்று தீவிரமாக முயற்சி எடுத்துக் கொள்ளுகிற வகையில் 9, 10 வகுப்புகள் வரை தமிழ், ஆங்கிலப் புத்தகங்கள் ஆகியவைகள் வெளியிடுகிற முயற்சிகளை எடுத்துக்கொண்டது மட்டுமல்லாமல், எல்லாப் புத்தகங்களையும் வெளியிடுகிற முயற்சி இருக்கின்ற சூழ்நிலையைக் கண்டு, கணக்குப் புத்தகத்தை எடுத்துக் கொள்வது என்று முயற்சி செய்தோம். அதற்கென தனியாக ஒரு டெக்ஸ்ட்-புக் சொசைட்டி-பாட நூல் கழகம்-ஒன்று ஏற்படுத்தினோம். அந்தக் கழகத்தை இந்த ஆண்டு மார்ச் திங்களில்தான் நிறுவ முடிந்தது. அதற்கிடையில் பாடப் புத்தகங்களை உருவாக்குகிற பெரு முயற்சியில் ஈடுபட்டு, அரசாங்க அச்சகத்தில் எல்லாப் பாடப் புத்தகங்களையும் அச்சிடும்படியான சூழ்நிலை ஏற்படவில்லை. ஏற்கெனவே நான் குறிப்பிட்டதுபோல், காகிதப் பற்றாக்குறை பெரும் இடர்ப்பாடாக இருந்தது. காகிதம் பெறுவதற்கு இந்திய அரசாங்கத்திற்குப் பல தடவை எழுதியும், எழுதுகிற அளவுக்குக் காகிதம் தருகிற முயற்சி வெற்றி பெறவில்லை. பிறகு நாமே சேஷசாயி கம்பெனி, டிட்டாகர் கம்பெனியிடம் பேசி, அவர்களிடமிருந்து காகிதம் வரவழைக்க வேண்டிய நிலை வந்தது. அதிலும் எதிர்பார்த்த அளவுக்குக் கொடுக்க முடியாத சூழ்நிலை ஏற்பட்டாலும் காகிதம் டிட்டாகர் கம்பெனியிலிருந்து வந்து சேர காலத்தாழ்வு ஏற்படும்படியான சூழ்நிலை வங்காளத்தில் தோன்றியது. அங்கிருந்து அனுப்பியும்கூட அது இங்கு வந்துசேர முடியவில்லை. இப்படிப் பல்வேறு தன்மைகளில் அச்சிடுவதற்கான வசதிகள் இருந்தும், காகிதம் வராமல் ஒரு பக்கம் இருந்தது. அச்சிடக் கொடுக்கின்ற வகையில் பல இடர்ப்பாடுகள் இருந்தன. பலரிடம் டெண்டர்கள் சேட்க வேண்டியிருந்தது. அதில் குறைந்த அளவு டெண்டருக்குத்தான் விட வேண்டும். அப்படி விடாவிட்டால், தணிக்கையாளர்கள் குறைந்த அளவுக்கு விடாமல் அதிக அளவுக்கு ஏன் டெண்டர் விட்டார்கள் என்று கேட்பார்கள். அப்படிப்பட்ட நிலையில் அச்சக வசதி முழுவதும் இருக்கிறதா என்று கவனிக்கும்படியான சூழ்நிலை ஏற்பட்டது. அந்த வகையில் “டைரக்டர் ஆஃப் ஸ்டேஷனரி அண்டு பிரிண்டிங்” ஆலோசனையின் பேரில் “ஓர்க்ஸ் மேனேஜர்” ஆராய்ந்து பார்த்து, எந்த அச்சகங்களில் எல்லாம் இந்தப் புத்தகங்கள் அச்சிட வசதிகள், வாய்ப்புகள் பெற்றிருக்கிறார்கள் என்று கண்டறிந்து அவைகளிடம் இவைகளைக் கொடுக்கும்படியான நிலை ஏற்பட்டது. அதற்குப் பிறகு காகிதப் பற்றாக்குறை தன்மையைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டுக் காட்டினேன். மேப்ஸ் அண்டு அட்லாஸ் என்ற பெரிய கம்பெனியில் எதிர்பாராத விதத்தில் “மெஷின்” கெட்டுப் போய்விட்டது. குறிப்பிட்ட காலத்தில் அச்சிட்டுக் கொடுக்க முடியாத சூழ்நிலை ஏற்பட்டது. அதற்குப் பிறகு நமக்கு ஏற்பட்டிருக்கின்ற நிலைமைகளைச் சரிக்கட்டுவதற்காக வேறு அச்சகங்களைத் திடீரென்று தேர்ந்தெடுத்து நாள் ஒன்றுக்கு ஒரு லட்சம் புத்தகம் வருகிற அளவுக்குக் கொடுத்து, 6, 7, 8 வகுப்புகளுக்கான கணக்குப் புத்தகங்களைக் கொண்டுவருகிற முயற்சியில் ஈடுபட வேண்டியிருந்தது. இப்போதிருக்கிற நிலைமையை ஒட்டிப் பார்ப்போமானால், அரசாங்கத்தினுடைய அச்சகத்தில் பெருவாரியான அளவிற்குப்

[திரு. வி. ஆர். நெடுஞ்செழியன்]

[1st September 1970]

புத்தகம் அச்சடிப்பது, சென்ற ஆண்டைவிட அதிகமாகும் அளவிற்கு சூழ்நிலை ஏற்பட்டது. ஒரே அச்சகத்தில் 61 லட்சத்து 40 ஆயிரம் புத்தகங்கள் ஆங்கிலம், தமிழ் மொழிகளில் எல்லா வகுப்பிற்கும் சேர்த்து அச்சடிக்க வேண்டிய நிலை ஏற்பட்டது. இரண்டு நாட்களுக்கு முன்பு 57 லட்சத்து 10 ஆயிரம் புத்தகங்கள் அச்சடிக்கப்பட்டு வந்தன. இப்போதுகூட 3 லட்சம் உருவாக்கிக் கொடுக்கப்பட்டு விட்டன என்பதை மாண்புமிகு அச்சகத் துறை அமைச்சர் அவர்களும் தெரிவித்தார்கள். கணக்குப் புத்தகங்கள் மற்றவைகள் பொறுத்த வரையில், 56 லட்சத்து 80 ஆயிரம் புத்தகங்கள் தேவைப்படுகிற நிலை வந்தது. 3 நாட்களுக்கு முன்னால் வரையிலும் 57 லட்சத்து 10 ஆயிரம் புத்தகங்கள் அச்சடிக்கப்பட்டு வினியோகிக்கப்பட்ட நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. இன்னும் $5\frac{1}{2}$ லட்சம் புத்தகங்கள் இரண்டு மூன்று நாட்களில், நாள் ஒன்றுக்கு ஒரு லட்சம் புத்தகங்கள் வரவேண்டுமென்ற முறையில், 5, 6 நாட்களுக்குள்ளாக வினியோகிக்கின்ற முறை வெற்றி பெறும் என்று கருதுகிறேன். ஜூலை திங்களில் முடிய வேண்டும் என்று கருதினோம். மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் கூறியபடி நெருக்கடிகள் எல்லாம் ஜூலைத் திங்களில் அதிகமாக இருந்தது. ஆனால் ஆகஸ்டு திங்களில் குறைக்கப்பட்டது. மதுரைப் பல்கலைக் கழகத்தினுடைய பகுதிகளைப் பொறுத்த வரையிலும், ஒரு வகைப் புத்தகங்கள், சென்னைப் பல்கலைக் கழகத்தினுடைய பகுதிகளைப் பொறுத்த வரையிலும், இன்னொரு வகைப் புத்தகங்கள் ஆக இரண்டு செட்டுகள் அச்சடிக்கப்பட்டன. மதுரைப் பகுதிக்கெல்லாம் பெரும் பகுதியிலே கொடுத்து நிறைவேற்றப்பட்டு விட்டது. ஆனால் இந்தப் பகுதியில் கொடுக்கப்படுவதற்கான சூழ்நிலை ஏற்படவில்லை. இன்னும் 4-வது, 5-வது வகுப்பு இரண்டிற்குமே கணக்குப் புத்தகங்கள் வந்துசேரவில்லை. 5-வது வகுப்பு மாணவனுக்குக் கிடைக்கவில்லை என்று அங்கத்தினர் குறிப்பிட்டார்கள். 4-வது வகுப்பு, 5-வது வகுப்பு இரண்டிற்கும் கணக்குப் புத்தகம் போய்ச் சேர முடியாத நிலைமை இருக்கிறது. சில நாட்களில் போகும். இடர்ப்பாடுகளைக் கிடையில் முயற்சி எடுத்துக் கொண்டாலும் இந்த ஆண்டு முயற்சி எடுத்து தனி சொசைட்டி மார்ச் மாதத்தில் அமைத்து, அதற்கு முன்னால் எழுதப்பட்ட புத்தகங்களையெல்லாம் பார்த்து அச்சடிக்கக் கொடுத்து இப்படிப் பல்வேறு நிலைமைகள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. இந்தக் குறைபாடுகளையெல்லாம் மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் எடுத்துத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். இந்தக் குறைபாடுகளையெல்லாம் களைவதற்கு முயற்சிகள் எடுக்க முடியும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அச்சடித்த புத்தகங்களில் இருக்கிற நிலைமைகளைப் பற்றித் தெரிவித்தார்கள். வினியோகிக்கின்ற முறையைப் பற்றி திரு. ராஜா அய்யர் குறிப்பிட்டார்கள். ஏற்கெனவே வினியோகிக்கின்ற முறையில் மாவட்டத்திற்கு ஒரு வினியோகஸ்தர் என்ற அளவில் இருந்தார்களா. இப்போது ஒரு டெவலப்மெண்ட் டிஸ்ட்ரிக்கு ஒரு வினியோகஸ்தர் என்ற முறையில், 24 பேர்களுக்கு இந்த வழங்குகிற உரிமை கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அவர்கள் துணைவிற்பனையாளர்களை ஏற்படுத்தி வைத்துக் கொண்டு கொடுக்கின்ற முறை இருக்க வேண்டும் என்ற வகையில் தான் வழங்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் அந்த உரிமையை இந்த அரசே ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும் என்று சில உறுப்பினர்கள் எடுத்துத் தெரி

1st September 1970]

[திரு. வி. ஆர். நெடுஞ்செழியன்]

வித்தார்கள். அது எவ்வளவு பெரிய சங்கடங்களுக்கு உள்ளாகும் என்பதை ஆராய வேண்டும். அரசே ஏற்றுக்கொள்வது என்ற சூழ்நிலை வருவதென்றால், ஆங்காங்கு விநியோகஸ்தர்களை நியமித்து, அரசாங்க சார்பாக ஒரு குறிப்பிட்ட காலத்திற்கு, குறிப்பிட்ட நேரத்திற்கு இருக்கிற தன்மையிலே அரசாங்கமே பெரும் செலவை ஏற்படுத்திக்கொண்டு வாடகைக் கட்டிடங்களை ஏற்று பெரும் செலவிற்கு ஆளாகி இதைவிட அதிகமாக நஷ்டம் ஏற்படக்கூடிய சூழ்நிலை ஏற்படும். தனியார் துறையில் விநியோகப் பொறுப்பை விட்டால், அவர்கள் பல்வேறு துணை விற்பனையாளர்களுக்கு அவர்களே கொண்டுபோய்ச் சேர்க்கவும் வாய்ப்பு வசதிகளைப் பெற்றிருப்பார்கள். பல்வேறு வசதி வாய்ப்புகளை, வாகன வசதிகளைப் பெற்றிருக்கிறார்கள். அனுபவம் பெற்றிருக்கிறார்கள். அரசாங்கத்தின் சார்பாகப் பணியாட்களை, அலுவலர்களை நியமித்து சம்பளம் கொடுப்பதென்றால், அரசாங்க நிதியிலிருந்து கொடுக்க வேண்டும். அரசாங்கம் செய்தால், அரசாங்கத்தில் இருக்கிற நடைமுறை வாய்ப்புக்களைக் கவனிக்கவேண்டி வரும். தனியார் துறை மூலமாக விநியோகித்தால், புத்தகங்கள் போக வேண்டிய இடங்களுக்கு விரைவிலே சேர முடியும். கஷ்டங்கள் வராது என்பதால் செய்யப்பட்டது. திரு. ராஜா அய்யர் குறிப்பிட்டார்கள். பள்ளிகளில் இருக்கிற கோவாபரேடிவ் - கூட்டுறவு சங்கங்கள் மூலமாக விநியோகிப்பதற்கு வழி ஏற்படுத்தலாம் என்றார்கள். அரசாங்கம் நேரடியாகவோ, டிஸ்ட்ரிப்யூஷன் உரிமை, விற்பனை உரிமை யாருக்கு அளித்திருக்கிறோமோ அவர்கள் மூலமாக எந்தப் பள்ளிகளில் கூட்டுறவுச் சங்கம் இருக்கிறதோ அவைசங்களுக்கு நேரடியாகக் கொடுக்க அடுத்த ஆண்டு கவனிக்கலாம். கூட்டுறவுச் சங்கம் இருக்கிற பள்ளி மாணவர்கள் கடைக்குப்போய் வாங்க வேண்டுமென்ற நிலைமை இல்லாத படி நிறைவேற்றலாம். கடினம் இருக்காது. மேலும் இந்த வகையில் கூட்டுறவுத் துறையினர் முன் வந்து கூட்டுறவு அமைப்புக்கள் மூலமாகப் புத்தகங்களை விநியோகிக்கக் கூடிய முறையை எடுத்துக்கொண்டால், அவர்களுக்கு முதல் சலுகை தருகிறோம். அவர்களைக் கேட்டுப் பார்த்தோம். கூட்டுறவுத் துறையினர் வரவில்லை. அதிகமான அளவிற்கு அதிலே கழிவு தர வேண்டுமென்று கேட்டதன் காரணமாகத் தரவில்லை. பிறகு எடுத்துக்கொள்ளவே மாட்டேன் என்று கூறிவிட்டனர். கூட்டுறவுச் சங்கத் துறை எடுத்துக் கொள்வதாக இருந்தாலும், காதி போர்டு எடுத்துக் கொள்வதாகச் சொன்னார்கள். அவர்கள் எடுத்துக் கொள்வதாக இருந்தாலும், கொடுக்கிறோம். அதில் 3 ½ சதவீதக் கழிவுபற்றி அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். துணை விற்பனையாளர்களுக்கு 5 சதவீதம் கொடுக்க வேண்டிய நிலை இருக்கிற காரணத்தினால், 5 சதவீதத்திற்குமேல் கேட்டவர்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்டது. 4 ½ சதவீதம் கேட்டார்கள், போட்டி காரணமாக 3 ½ சதவீதம் கேட்டார்கள். துணை விற்பனையாளர்களுக்கு 5 சதவீதம் கொடுக்க வேண்டுமென்ற நிலை இருக்கும்போது, 5 சதவீதத்திற்கு மேல் கேட்டவர்களுக்கு கொடுக்கப்பட்டது. அடுத்த ஆண்டு இதை விநியோகிப்பதில் அவர்களைப் பயன்படுத்தி, திறமையாகச் செய்ய முடியும் என்ற நிலை, பேச்சு வார்த்தை நடத்தி, ஏற்படுமானால், அதைக்கூட கவனித்து தக்க முறையில் முடிவு செய்யலாம். புத்தகம் வெளியிடுவதில் ஏற்பட்டிருக்கின்ற குறைபாடுகளைப் பற்றியும் சேட்டைப்பற்றியும் கூறினார்கள். ஆங்காங்கே திருத்திக்கொள்ளாத அளவிற்கு அச்சடிப்பு, மற்றவைகள்

[திரு. வி. ஆர். நெடுஞ்செழியன்]

[1st September 1970]

இருக்கின்றன. காரணம் என்னவென்றால், திரு. சண்முகம் தெரிவித்ததுபோல, அவசரக் கோலத்தில் செய்யப்பட்டது. அவசரமாக அச்சடித்து எங்களிடத்தில் காட்டினார்கள். 4-வது வகுப்பிற்கான சுணக்குப் புத்தகம் உள்ளே இருக்க, 6வது வகுப்பிற்கான அட்டை மேலே இருக்க, 6-வது வகுப்பிற்கான புத்தகம் உள்ளே இருக்க 7-வது வகுப்பிற்கான அட்டை மேலே இருக்க—இப்படித் திருத்தியும் மாற்றியும் போட்டிருந்தார்கள். இது அவசரத்தில் நடைபெற்ற ஒன்று. போதுமான கால அளவு இருக்குமானால், ஒவ்வொரு புத்தகத்தையும் பார்த்து, கடைசிப் பக்கத்தில் சரி பார்க்கப்பட்டது என இனிஷியல் போட்டு, சரி பார்த்து வெளியிடப்படும். நேரம் இல்லாத காரணத்தினால், சில பல குறைபாடுகள் ஏற்பட்டுவிட்டன. 56 லட்சம் புத்தகங்கள் அச்சடிக்கப்படுகிற இடத்தில், குறைபாடுகள் வந்துவிட்டன. இதையெல்லாம் நிவர்த்திப் பதற்கு முயற்சி எடுத்துக்கொள்ளலாம். மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. சண்முகம் எழுத்துப் பிழைகள், கருத்துப் பிழைகள் எல்லாம் வருகிறது என்று சுட்டிக் காட்டிய மாதிரி, வேறு சிலர் சுட்டிக் காட்டியிருக்கிறார்கள். அதிகமான அளவிற்குப் பிழை திருத்துபவர்களை நியமித்து சரி பார்த்துச் செம்மையாக வெளியிட முயற்சிகள் மேற்கொள்ள வேண்டும் என்று இந்த ஆண்டு அனுபவத்தின் அடிப்படையில் நூல் வெளியீட்டு கழகத்தைச் சார்ந்த குழுவினர் கேட்டுக்கொள்ளப்பட்டிருக்கிறார்கள். இதற்கான ஏற்பாடுகள் முறைப்படி செய்யப்படும் என்பதைக் கூறிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். மேலே இருக்கிற அட்டை கொஞ்சம் அழகாக இருக்க வேண்டும் என்று மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. ஆறுமுகசாமி சொன்னார்கள். இந்த அரசாங்கத்திற்கு அந்த எண்ணம் உண்டு. தனியார் விற்க விலையைவிட குறைந்த விலைக்குத்தான் புத்தகத்தைக் கொண்டுவந்திருக்கிறோம். ஓரளவிற்கு அதைக் கொஞ்சம் அழகாக ஆக்கினால், மேலே இருக்கிற பக்கங்கள் இன்னும் மாணவர்களுடைய உள்ளத்திற்கு மகிழ்ச்சி ஊட்டத் தக்க அளவிற்குச் செய்யப்படலாம். கொஞ்சம் விலை தூக்கு ஆனாலும் பரவாயில்லை. அப்போதும் தனியார் விலையைக் காட்டிலும் குறைந்த விலைக்கு அரசு புத்தகத்தைத் தர முடியும். பிறகு அதன் மூலமாக வருகிற விற்பனை லாபத்தைக் கல்வித் துறைக்குப் பயன்படுத்திக் கொள்ளலாம். இந்த அடிப்படையில்தான் இந்த நூல்நிலை வெளியீட்டை அரசாங்கம் மேற்கொண்டிருக்கிறது. மதிய உணவுத் துறை, வீஞ்ஞானக் கருவிகள் வழங்குகிற நிலை போன்றவைகளுக்கு இதில் வருகிற வருமானத்தைப் பயன்படுத்திக் கொள்ளலாம். இதில் வருகிற வருமானத்தைக் கல்வித் துறைக்கே பயன்படுத்த வேண்டும். கிட்டத்தட்ட ஒரு கோடி ரூபாய்க்கு மேலே வருமானம் வரத் தக்க அளவிற்கு சூழ்நிலை ஏற்பட வேண்டும். இப்படிப் பட்ட சூழ்நிலையில் இதைக் கல்வித் துறைக்குப் பயன்படுத்த முடியும் என்ற அடிப்படையில்தான் புத்தகங்களை நாம் அச்சடித்து வருகிறோம். அடுத்த ஆண்டு இதை இன்னும் கொஞ்சம் கவர்ச்சிகரமாகக் கொண்டு வர இயலுமா என்பதை நூல் வெளியீட்டுக் கழகம் கவனிக்க நடவடிக்கை மேற்கொள்ள வேண்டுமென்று கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

5-30
p.m.

கள்ளச் சந்தையில் விற்கின்ற சூழ்நிலை ஏற்பட்டது என்றார்கள். கொஞ்சம் “டிமாண்டு” அதிகமாக இருந்து, “சப்ளை” குறைந்தால், அந்த நிலைமை எந்தப் பொருளைப்பற்றியும் வரும். இந்த ஆண்டு புத்தகம் வெளிவருவதில் சுணக்கம் ஏற்பட்டதாலும், சந்தையில் குறைந்த அளவே நூல்கள் இருந்ததாலும், தேவை அதிகமாக இருந்த

1st September 1970]

[திரு. வி. ஆர். நெடுஞ்செழியன்]

காரணத்தினாலும், அந்த மாதிரியான நிலைமையைப் பயன்படுத்திப் பழக்கப்பட்டவர்கள் அதிக விலைக்கு விற்கின்ற சூழ்நிலை வருந்தத்தக்க அளவுக்கு ஏற்பட்டுவிட்டது. எங்கெங்கு வியாபாரிகள் அப்படிச் செய்கிறார்களோ, ஆங்காங்கே அவர்கள்மீது நடவடிக்கை எடுக்கத் தக்க முயற்சிகளை மேற்கொள்ள வேண்டும் என்றுகூட அதிகாரிகளுக்குச் சொல்லியிருக்கிறேன். எங்கிருந்தாவது முறையீடு வந்து, குற்றச்சாட்டு கூறப்பட்டால், அந்தக் குற்றச்சாட்டை விசாரித்து, அப்படிப்பட்ட விற்பனையாளர்களுக்கு நூல்களை விநியோகிக்காமல், அதற்கான நடவடிக்கைகளை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று அந்தத் துறைக்குக் கூறியிருக்கிறேன். அதைப்பற்றிய முயற்சிகள் மேற்கொள்ளுவார்கள் என்பதையும் இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் கூறிக்கொள்ளுகின்றேன். ஜெர்மனியிலிருந்து மெஷின் இன்னும் ஒன்று அல்லது ஒன்றரை ஆண்டு காலத்தில் வந்துவிட்டால், எல்லாப் புத்தகங்களையும் அச்சடித்து வெளியிட வாய்ப்பு ஏற்படும்.

அடுத்த ஆண்டு பரவலாக விநியோகிப்பதன் மூலம், அரசாங்க அச்சகத்தைப் பயன்படுத்தி அச்சடித்து, “பைண்டு” செய்கின்ற வேலையை அரசாங்க அச்சகத்திலே செய்ய முடியாவிட்டாலும், முடிந்த அளவுக்குச் செய்து, மற்றவற்றை மிகப் பெரிய அச்சகங்களுக்குக் கொடுத்து விரைவில் அச்சடித்து, “பைண்டு” செய்கிற வேலையை விரிவாக ஆக்கலாம் என்ற யோசனை இருந்து வருகிறது. அதற்குத் தக்க நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்படும் என்று கூறிக்கொள்ளுகிறேன். உறுப்பினர்கள் பலரும் பாடப் புத்தகங்களை சிறந்த முறையில் வெளியிடுவதற்கான தக்க யோசனைகளை எடுத்துச் சொன்னதற்காக நன்றி தெரிவித்து, அவர்கள் சுட்டிக் காட்டிய குறைகளைப் போக்கி, அடுத்த ஆண்டு முடிந்த அளவுக்கு நல்ல முறையில் புத்தகங்கள் வெளியிடப்படும் என்று சொல்லி, இந்த ஆண்டு புத்தகங்களை அச்சிட்டு வெளியிடுவதில் இவ்வளவு காலத் தாம்து ஏற்பட்டதற்கு வருத்தத்தைத் தெரிவித்து, அதனால் மாணவர்கள் கஷ்டப்படுகின்ற நிலையும், பெற்றோர்கள் கஷ்டப்படுகின்ற சூழ்நிலையும் ஏற்பட்டதற்காக வருந்துகிறேன் என்று சொல்லி, இந்த நிலை எதிர்காலத்தில் ஏற்படாத அளவுக்கு பார்க்குதுக்கொள்ள எல்லாவித முயற்சிகளும் மேற்கொள்ளப்படும் என்று உறுதியளித்து, இங்கே எடுத்துக்கூறிய கருத்துக்களை மனதில் கொண்டு தக்க முறையில் நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்படும் என்பதனையும் தெரிவித்து உரையை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன். வணக்கம்.

DEPUTY CHAIRMAN: Now the discussion on Nationalised Text-Books is over. We shall continue the discussion on the First Supplementary Statement of Expenditure.

THIRU A. R. DAMODARAN: Sir, I have a submission to make. To-day is a non-official day. Because we were not able to finish the official business yesterday, it has been carried forward to-day, with the result that the time allotted for non-official business has been reduced. I would like to make a humble suggestion that if we are not able to finish the non-official business put forward to-day, it may be taken up on the 8th and finished before we take up the official business.

[1st September 1970]

DEPUTY CHAIRMAN : The suggestion of the hon. Member will be placed before the Business Advisory Committee, which is meeting on the 8th September, 1970, for its consideration.

IV. DISCUSSION ON THE FIRST SUPPLEMENTARY STATEMENT OF EXPENDITURE FOR 1970-71

திரு. கே. ராஜாராம் : தலைவர் அவர்களே, இந்தத் துணை மானியக் கோரிக்கையின்பேரில் என்னுடைய சில அபிப்பிராயங்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். முதலில் நமது மாநிலத்தில் விசைத் தறிகள் வாங்குவதற்காக 10,50,000 ரூபாய் புதிய செலவு என்ற முறையில் கோரிக்கை வந்துள்ளது. பொதுவாக விசைத் தறி வழங்கும் அளவில் அரசாங்கத்தின் கொள்கை நிர்ணயிக்கப்பட்டுவிட்டதா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன். இது மிகவும் சிக்கலான பிரச்சனை. பல வருடங்களாகவே அண்டை மாநிலங்களில் மத்திய சர்க்காரால் ஒதுக்கப்பட்ட விசைத் தறிகளை அவர்கள் ஏராளமாக எடுத்துக் கொண்டு, விசைத் தறிகளில் குறைந்த விலையில் துணிகளை நெய்து நமது மாநிலத்தில் கொண்டு வந்து குவிக்கிறார்கள். ஆனால் நாம் நமது கைத்தறித் தொழிலாளர்களின் வாழ்வு பாழாகிவிடுமோ என்ற எண்ணத்தில், விசைத் தறிக்கு இடம் கொடுக்காமல் கைத்தறித் துணியை ஊக்குவித்துக் கொண்டிருக்கிறோம். அதனால் அயல் மாநிலங்களிலிருந்து வந்த துணி நமது கைத்தறித் துணி விற்பனையைத் தேக்கி விட்டது. இதனால் கைத்தறி உற்பத்தியாளர்கள் பெரிய நஷ்டம் அடைந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். கைத்தறித் துணிக்கு இப்போது ஆபத்து வரும் நிலை ஏற்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறது. ஆகையால் இந்த விஷயத்தில் அரசாங்கத்தின் முடிவு என்ன என்பதைத் தெரிவிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். கைத்தறித் தொழிலாளர்களுக்குக் கூட்டுறவுச் சங்கங்களை அமைத்து அதன் மூலம் விசைத் தறிகள் வாங்கிக் கொடுக்க வேண்டும் என்ற ஒருநாள் அமைச்சர் அவர்கள் இந்த அவையில் தெரிவித்ததாக எனக்கு ஞாபகம். அந்த எண்ணம் நல்ல எண்ணம்தான். அதைத் துரிதமாகச் செய்து, வெளி மாநிலத்திலிருந்து விசைத் தறித் துணிகள் நமது மாநிலத்திற்கு வந்து-நமது கைத்தறித் துணி விற்பனையை வீழ்த்தி விடாமல் ஏற்கெனவே கைத்தறித் துணி விற்பனை வீழ்ந்திருக்கிறது—, மேலும் வீழ்ந்து விடாமல்— இருப்பதற்கு அவசர நடவடிக்கையை மேற்கொள்ள வேண்டுமென்று அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, பல ஊர்களில் மருத்துவ மனைகள் ஏற்படுத்த துணை மானியக் கோரிக்கை வந்திருக்கிறது. அது மகிழ்ச்சிகரமான விஷயம்தான். எனது ஊரான திருமங்கலத்தில் 7, 8 வருடங்களுக்கு முன் என்று நினைக்கிறேன், ஆஸ்பத்திரிக்கு இடம் இல்லையே என்று அப்போதிருந்த அரசாங்கம் ஜில்லா முன்சிப் கோர்ட்டு அமைந்திருக்கிற இடத்தை— ஆஸ்பத்திரி உள்ள இடத்திற்கு மூன்று பக்கத்திலும் ரோடு இருக்கிறது, ஒரு பக்கத்தில் ஜில்லா முன்சிப் கோர்ட்டு இருக்கிறது — ஆஸ்பத்திரிக்குக் கொடுத்துவிட்டு, வேறு இடத்தில் ஜில்லா முன்சிப் கோர்ட்டை வைத்துக்கொள்ளலாம் என்று முடிவு செய்தார்கள். தற்போதைய ஆட்சியின் சட்ட அமைச்சர் மாண்புமிகு திரு. மாதவன்